

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

25 martie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal în componență:
președinte – Ghenadie Nicolaev,
judecătorii – Nadejda Toma și Petru Moraru,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Vasile Bolduratu împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 decembrie 2014, în cauza penală în privința lui

***Țuțui Veaceslav Iachim**, născut la 15 iunie 1975, originar și domiciliat în s. Buțeni, r-nul Hîncești;*

***Barcaru Ghenadie Ion**, născut la 17 martie 1986, originar și domiciliat în s. Buțeni, r-nul Hîncești;*

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

- 1. 04.11.2013 – 21.05.2014 (prima instanță)***
- 2. 18.06.2014 – 15.12.2014 (instanța de apel)***
- 3. 23.02.2015 – 25.03.2015 (instanța de recurs ordinar)***

Asupra admisibilității recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătorei Hîncești din 21 mai 2014, **Țuțui Veaceslav Iachim și Barcaru Ghenadie Ion** au fost recunoscuți vinovați în comiterea infracțiunilor prevăzute la art. 248 alin. (5) lit. b) și art. 362 alin. (1) Cod penal.

Pe capătul de învinuire înaintat în baza art. 248 alin. (5) lit. b) Cod penal li s-a stabilit o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 4 (patru) ani, pentru fiecare.

În baza art. 90 Cod penal, executarea pedepsei închisorii a fost suspendată condiționat, fiindu-i stabilit lui **Țuțui Veaceslav Iachim** un termen de probă de 4 (patru) ani, iar lui **Barcaru Ghenadie Ion** un termen de probă de 3 (trei) ani.

Pe capătul de învinuire înaintat în baza art. 362 alin. (1) Cod penal, inculpații au fost liberați de răspundere penală, pe motivul expirării prescripției tragerii la răspundere penală.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, Țuțui Veaceslav Iachim împreună și prin înțelegere prealabilă cu Lopatinski Dumitru Gheorghe, Barcaru Ghenadie Ion, o persoană în privința căreia materialele cauzei penale au fost disjuse într-o procedură separată și o persoană neidentificată de către organul de urmărire penală, acționând cu intenție directă și urmărind scopul trecerii peste frontiera vamală a Republicii Moldova a obiectelor în proporții mari, intenționat dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor prejudiciabile și admitând în mod conștient survenirea acestor urmări, la data 10.06.2011, aproximativ la orele 19⁰⁰, s-a deplasat cu automobilul de model "WV Golf cu n/î C KS 939 la brigada de tractoare, unde împreună cu Barcaru Ghenadie Ion, o persoană în privința căreia materialele cauzei penale au fost disjuse într-o procedură separată și o persoană neidentificată de organul de urmărire penală au încărcat în căruța ce aparține lui Dumitru Lopatinski nouă saci de polietilenă cu 16 885 pachete de țigări de marca "Plugarul" la preț de 3,14 lei/un pachet, în valoare totală de 53 018,90 lei pe care le-a transportat pe malul râului Prut, în apropierea semnelui de frontieră 1142 amonte 300 metri, de pe raza localității Sărăteni, raionul Hîncești de unde sacii cu țigări au fost trecuți ilegal peste râu pe malul românesc, unde au fost încărcăți în microbuz de model "Mercedes Sprinter", n/î B31VZV, condus de cetățeanul Ruslan Cojocar, care ulterior a fost reținut în flagrant de către reprezentanții autorităților de drept ale României.

Tot el, la data de 10.06.2011, aproximativ la ora 20⁰⁰, pe direcția segmentului de frontieră 1142 amonte 300 metri, de pe raza localității satului Sărăteni, r-nul Hîncești, acționând împreună și prin înțelegere prealabilă cu Barcaru Ghenadie Ion, o persoană în privința căreia materialele cauzei penale au fost disjuse într-o procedură separată și o persoană neidentificată de organul de urmărire penală, având intenția de a trece prin contrabandă articole de tutungerie, eludând controlul de frontieră, ilegal a trecut frontiera de stat, traversând râul Prut, pe direcția satului Ghermănești, România.

3. Împotriva sentinței a declarat apel acuzatorul de stat, care a solicitat casarea acesteia, pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care, Țuțui Veaceslav să fie recunoscut în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 42 alin. (2), (3) și art. 248 alin. (5) lit. b) Cod penal, cu stabilirea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis; Barcaru Ghenadie să fie recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 42 alin. (3) și art. 248 alin. (5) lit. b) Cod penal, cu stabilirea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În susținerea apelului, procurorul a invocat faptul că instanța de fond a stabilit inculpaților o pedeapsă blîndă, care nu concordă cu circumstanțele cauzei și scopul urmărit de legea penală, mai mult de atît, nu a fost argumentată necesitatea stabilirii prevederilor art. 90 Cod penal în privința inculpaților.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 decembrie 2014 apelul declarat a fost respins ca nefondat, cu menținerea sentinței.

5. Pentru a motiva soluția adoptată, instanța de apel a reiterat că în lumina jurisprudenței CtEDO, în situația în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătînd în mod concret împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală,

pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de apel/recurs, o curte de apel poate, în principiu, să preia motivele expuse de prima instanță.

În aceeași continuitate de idei, instanța de apel a conchis că, instanța de fond și-a făcut just concluzia de evaluare a gradului de pericol social al inculpaților, cât și de categoria și mărimea pedepsei necesare pentru reeducarea și corectarea acestora, cât și modalitatea de executare a pedepsei stabilite, cu suspendarea executării ei, nefiind atestate circumstanțe întemeiate în vederea casării sentinței și stabilirii unei pedepse noi, în sensul agravării acesteia.

6. Împotriva deciziei a declarat recurs ordinar procurorul în procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Vasile Bolduratu, care invocând temeii pentru recurs prevederile art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, solicită casarea parțială a acesteia, în partea stabilirii pedepsei, cu pronunțarea unei noi decizii prin care să fie excluse prevederile art. 90 Cod penal în privința inculpaților, motivînd că la stabilirea pedepsei ambilor inculpați, instanțele de fond nu au respectat criteriul proporționalității, care presupune stabilirea mărimii pedepsei în funcție de gravitatea infracțiunii și vinovăția autorilor. În cauza dată, inculpații au comis o infracțiune gravă, iar vina în comiterea acesteia nu au recunoscut-o, ceea ce face inoportun stabilirea unei pedepse nonprivative de libertate.

7. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat, or în vederea acestei statuări se expun următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală instanța de recurs, examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În corespundere cu prevederile art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv și în temeiul cînd s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărîrea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Sub acest aspect se atestă că, împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărîrilor contestate, relevă în mod concludent că instanțele de fond corect au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind pedeapsa aplicată inculpaților, fiind în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, ținînd cont de prescripțiile din art. 61, 75, 90 Cod penal, conform cărora persoanei recunoscute vinovate de săvîrșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii, iar la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvîrșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

Reieșind din faptul că recursul declarat este întemeiat doar pe critica modului în care instanțele de fond au dispus executarea pedepsei inculpaților, la acest capitol instanța de recurs reamintește că ulterior stabilirii pedepsei potrivit tuturor criteriilor generale de individualizare a pedepsei (art. 75 Cod penal), ținînd cont de

circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, instanța de judecată *poate* dispune neexecutarea pedepsei aplicate vinovatului.

Suspendarea condiționată (art. 90 Cod penal), ca mijloc de individualizare a pedepsei, conferă instanței de judecată posibilitatea, ca pe lângă stabilirea mărimii pedepsei, să se pronunțe și asupra modului de executare.

O condiție prevăzută expres în alin. (1) art. 90 din Cod penal, constituie concluzia instanței că nu este rațional ca făptuitorul să execute pedeapsa stabilită. Astfel, este prerogativa instanței de judecată să aprecieze că scopul pedepsei poate fi atins chiar și fără executarea efectivă a acesteia. În formarea convingerii, instanța de judecată ține cont de totalitatea condițiilor expres prevăzute de lege, inclusiv are în vedere întreaga conduită a condamnatului înainte de săvârșirea faptei, după săvârșirea faptei, în timpul judecării, precum și alte aspecte ce privesc personalitatea infractorului, bazându-se pe materialele cauzei administrate în cadrul cercetării judecătorești.

În acest context, instanța de recurs notează, că chiar și în cazul îndeplinirii condițiilor prevăzute de prevederile art. 90 alin. (1) Cod penal, nu se creează un drept pentru inculpat, ci doar se întrunesc circumstanțele necesare care constituie temei de drept pentru instanța de judecată de a decide, potrivit propriei convingeri, asupra oportunității suspendării executării pedepsei închisorii.

La caz, Colegiul penal menționează că instanța de apel just a remarcat faptul că nerecunoașterea vinovăției este un drept al inculpaților și nu poate fi reținut în detrimentul acestora, cu atât mai mult nu poate constitui temei prioritar în operațiunea de individualizare a pedepsei și stabilirii modului de executare a acesteia.

Din considerentele enunțate, Colegiul, constată că pedeapsa individualizată de instanța de apel, răspunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut de art. 61 alin. (2) Cod penal, restabilirea echității sociale, corectarea inculpaților, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea inculpaților, cât și a altor persoane.

8. În corespundere cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Vasile Bolduratu împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 decembrie 2014, în cauza penală în privința lui ***Țuțui Veaceslav Iachim și Barcaru Ghenadie Ion***, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 22 aprilie 2015.

Președinte

Judecător

Judecător

Ghenadie Nicolaev

Nadejda Toma

Petru Moraru